

Справа № 544/181/17
Пров. № 2/544/185/2017

РІШЕННЯ

іменем України

11 квітня 2017 року

м. Пирятин

Пирятинський районний суд Полтавської області в складі:
головуючого – судді Сайко О.О.,
за участі секретаря – Костенко Т.В.,
позивача – Носенка О.П., представника позивача Спасова М.С., відповідача Берегового Ю.О.
(фізичних осіб)

розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі суду по вул. Соборній, 41, справу за позовом Носенка Олексія Павловича до Берегового Юрія Олександровича, газети «Пирятинська правда» про визнання недостовірною інформації, зобов'язанні її спростувати та про стягнення моральної шкоди,

установив:

Позивач Носенко О.П. у лютому 2017 року звернувся до суду з позовом до Берегового Ю.О., газети «Пирятинська правда» про визнання недостовірною інформації, зобов'язанні її спростувати та про стягнення моральної шкоди.

В обґрунтування позовних вимог указує, що відповідач Береговий Ю.О., який є засновником та редактором газети «Пирятинська правда» у випуску № 47 (153) від 01.12.2016 року опублікував статтю під назвою «Вибори сільських голів: «сірі» технології в дії».

У вказаній статті було викладено наступне: «ПРАВДІ відомо, що практично виборчою кампанією О.П. Носенка керують ляльководи. Останні використовують «сірі», давно перевірені в Україні технології. Ціна питання – поставити літню людину, в нашому випадку О.П. Носенка, без досвіду, без практики управлінської діяльності, повністю підконтрольну ляльководам, щоб потім фактично розпоряджатися народним добром – землею.

Перша «сіра» технологія. Для того, щоб заплутати виборця, створюють кандидатів-фантомів. У Носенка їх близько 10-ти... будуть «розмивати» голоси, щоб Носенко мав нагоду отримати хоч а б мінімальну перевагу на виборах. Також кандидати-фантоми можуть зняти свою кандидатуру на користь Носенка. Таким чином ляльковод кандидата має більше шансів просунути свою ляльку.

Друга «сіра» технологія. Дати псевдо зайнятість якомога більшої кількості людей. Це є своєрідний непрямий фінансовий вплив на виборця. Всі заняті. Всі задоволені. Всі отримують фінансове заохочення за роботу на виборах. Наприклад, як представники фантомів кандидатів.

Третя «сіра» технологія. Не говорити про кандидатів у ЗМІ та не друкувати передвиборчі програми, щоб потім ніхто з виборців не зміг апелювати до майбутнього голови, що він не зробить з того, що обіцяв. Вони ніколи не підтверджують документально. Також кандидати замовчують про свій виборчий фонд, який має бути в кожного».

Вказана інформація, на думку позивача, не відповідає дійсності, є недостовірною та негативною.

Позивач зауважує, що він дійсно балотувався на посаду голови Сасинівської сільської ради на позачергових виборах сільського голови 04.12.2016.

Разом з тим зазначає, що відповідно до ст.42 Закону України «Про місцеве самоврядування» до повноважень сільського, селищного, міського голови не віднесене право розпорядження народною землею, тому, навіть у випадку перемоги на виборах, позивач не мав би змоги розпоряджатися землею, розташованою на території сільської ради, окрім належної йому на праві приватної власності. Відповідно до вимог ст. 8 Закону України «Про місцеві вибори» позивач самостійно контролював передвиборчу кампанію, особисто проводив зустрічі з виборцями та здійснював інші дії в межах чинного законодавства України.

Також позивач зазначає, що його досвід та управлінська діяльність підтверджуються трудовою книжкою, загальний стаж складає 40 років, з них понад 30 років на керівних посадах : з 1976 року працював у Сасинівській середній школі та активно займався громадською діяльністю. З 1985 року працював заступником голови колгоспу імені Ілліча, у 1996 році був обраний на посаду голови колгоспу. 2000 рік працював у «Райенерго», з 2011 року займає посаду бухгалтера централізованої бухгалтерії відділу освіти, а з 2012 по 2015 роки займав посаду начальника господарчої групи відділу освіти. У 2007 році йому присвоєно 11 ранг державного службовця, у 2010 році нагороджений грамотою Пирятинської районної державної адміністрації «За багаторічну сумлінну працю».

Зазначає, що подав заяву та приймав участь у виборах особисто. Жодних доказів того, що будь-який інший кандидат якимось чином пов'язаний з позивачем відповідачем не було наведено. Відповідачем не наведено доказів трудових або інших майнових відносин між позивачем та/або особами, що брали участь у виборах. Також не відповідає дійсності інформація про зняття кандидатур на користь позивача.

Крім цього, твердження, що кандидати не друкують передвиборчі програми та замовчують про свій виборчий фонд є недостовірною інформацією, яка принижує честь, гідність та ділову репутацію позивача та підлягає спростуванню, так як позивач оприлюднив всі необхідні дані на посаду сільського голови, передбачені Законом України «Про місцеві вибори».

Вважає, що вказана стаття містить недостовірну інформацію та має негативний характер, так як вказує на те, що позивач порушує закон та намагається обманним шляхом зайняти посаду сільського голови. Вказана негативна та недостовірна інформація, поширена відповідачем, принижує соціальну оцінку громадської та професійної діяльності позивача, тому порушує право позивача на повагу до честі та ділової репутації.

Позивач є уродженцем с.Сасинівка, свою трудову діяльність розпочав у рідному селі. Завдяки своїм якостям йому вдалося гідно пройти свій трудовий шлях та заслужити повагу серед населення району. Саме це й стало основою для прагнення балотуватися на посаду сільського голови.

Відповідач оприлюднив указану вище інформацію у впливовій місцевій газеті, тому поширена ним негативна інформація набула широкого розголосу. Крім того, інформацію було оприлюднено напередодні голосування, що завдало непоправних наслідків намаганням позивача стати сільським головою, нанесло шкоди його авторитету серед односельчан та завдало особистих переживань та страждань. Така інформація не є оціночним судженням, є прямим викладом інформації, що не відповідає дійсності та є недостовірною, тому підлягає спростуванню.

Просить визнати недостовірною та такою, що принижує його гідність та ділову репутацію, інформацію поширену 01.12.2016 у статті «Вибори сільських голів: «сірі» технології і дії» у газеті «Пирятинська правда № у № 47 (153) інформацію наступного змісту: «Практично виборчою кампанією О.П. Носенка керують ляльководи. Останні використовують «сірі», давно перевірені в Україні технології. Ціна питання – поставити літню людину, в

нашому випадку О.П. Носенка, без досвіду, без практики управлінської діяльності, повністю підконтрольну ляльководами, щоб потім фактично розпоряджатися народним добром – землею.»; «Для того, щоб заплутати виборця, створюють кандидатів-фантомів. У Носенка їх близько 10-ти... будуть «розмивати» голоси, щоб Носенко мав нагоду отримати хоча б мінімальну перевагу на виборах. Також кандидати-фантоми можуть зняти свою кандидатуру на користь Носенка. Таким чином ляльковод кандидата має більше шансів просунути свою ляльку.»; «Дати псевдо зайнятість якомога більшої кількості людей. Це є своєрідний непрямої фінансовий вплив на виборця. Всі заняті. Всі задоволені. Всі отримують фінансове заохочення за роботу на виборах. Наприклад, як представники фантомів кандидатів.»; «Не говорити про кандидатів у ЗМІ та не друкувати передвиборчі програми, щоб потім ніхто з виборців не зміг апелювати до майбутнього голови, що він не зробить з того, що обіцяв. Вони ніколи не підтверджують документально. Також кандидати замовчують про свій виборчий фонд, який має бути в кожного.».

Просить зобов'язати відповідачів у строк 10 календарних днів з дня набрання законної сили судовим рішенням у порядку передбаченому Законом України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» спростувати поширену 01.12.2016 у газеті «Пирятинська правда» у №47 (153) недостовірну інформацію шляхом публікації у газеті «Пирятинська правда» наступного повідомлення: «Редактор газети Юрій Береговий приносить вибачення Носенку Олексію Павловичу, який зареєстрований як кандидат на посаду сільського голови с. Сасинівки, за поширення недостовірної інформації стосовно нього. Усі твердження стосовно Носенка О.П. наведені у статті під назвою «Вибори сільських голів: «сірі» технології в дії» у газеті «Пирятинська правда» у №47с(153) від 01.12.2016 є такими, що не відповідають дійсності.» та стягти з відповідачів на його користь моральну шкоду у розмірі 10 000 (десять тисяч) гривень 00 копійок.

У судовому засіданні позивач та його представник повністю підтримали заявлені позовні вимоги відносно Берегового Ю. О. та просили їх задовольнити в повному обсязі з підстав, викладених у позові. Позовні вимоги відносно газети «Пирятинська правда» не підтримали.

Відповідач Береговий Ю.О. у судовому засіданні позов не визнав. Пояснив, що він є журналістом та діяв на підставі чинного законодавства України та норм міжнародного права. Зазначив, що відповідно до ст.10 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод кожен має право дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів.

Посилається до рішення Європейського суду з прав людини у справі «Українська Прес-група» проти України», згідно із якою преса відіграє суттєву роль у демократичному суспільстві, її обов'язком є передавати у спосіб, сумісний із її обов'язками та відповідальністю, інформацію та ідеї з усіх питань загального інтересу. На пресу не лише покладено обов'язок поширювати таку інформацію та ідеї: суспільство також має право отримувати їх. Журналістська свобода передбачає також використання висловлювань, деякою мірою перебільшених або, навіть, провокаційних... Право вільно передавати інформацію поширюється не лише на «інформацію» та «ідеї», які сприймаються сприятливо або вважаються необразливими чи нейтральними, але й такі, які ображають, шокують чи викликають стурбованість.

Крім цього, зазначив, що позивач є публічною фігурою, так як подав свою кандидатуру на посаду голови Сасинівської сільської ради Пирятинського району та відіграє роль у політичній галузі життя суспільства. А відповідно до Декларації про свободу політичних дебатів у засобах масової інформації від 12 лютого 2004 року, такі особи підлягають ретельному громадському контролю і потенційно можуть зазнати гострої та сильної громадської критики у засобах масової інформації.

Указує на те, що стаття була спрямована не на підризу репутації, заподіяння шкоди немайновим правам позивача, а на поширення дискусії на тему, яка становила інтерес для громадськості, так як вибори на посаду сільських голів є важливою суспільно-значимою темою для сільської громади.

Також на ґрунтування тези статті про те, що Носенко О.П. не має управлінського досвіду, зазначив, що мається на увазі відсутність досвіду саме очільника сільської ради.

Керуючись Законом України «Про інформацію» наполягає на тому, що стаття є оціночним судженням та не містить фактичних даних. Також подана інформація не містить образ та наклепу.

Також вказав, що у згаданих у позовній заяві фрагментах статті не згадується ні позивач, ні його посада, а отже на нього не поширюється дія ч.1 ст.277 ЦК України, відповідно до якої право на спростування недостовірної інформації та/або право на відповідь має фізична особа, права якої порушено внаслідок поширення проти неї недостовірної інформації.

Зазначає, що діяв добросовісно, а тому відповідно до ч. 6 ст. 17 Закону України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» він як журналіст звільняється від відповідальності за поширення інформації, що не відповідає дійсності.

Просить суд відмовити у задоволенні позовних вимог про захист ділової репутації, спростування недостовірних відомостей, стягнення моральної шкоди в повному обсязі.

Суд, вислухавши сторони, дослідивши матеріали справи, оцінивши всі зібрані по справі докази у їх сукупності, приходять до висновку про те, що позовна заява не підлягає до задоволення з огляду на наступне.

Відповідно до ст. ст.10, 60 ЦПК України кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Судом встановлені наступні факти та відповідні їм правовідносини.

Позивач Носенко Олексій Павлович балотувався на посаду Сасинівського сільської голови Пирятинського району Полтавської області на позачергових виборах сільського голови, які відбулися 04.12.2016 (а.с.7, 34-37).

Напередодні виборів, у випуску газети «Пирятинська правда» № 47 (153) від 01.12.2016 була розміщена стаття під назвою «Вибори сільських голів: «сірі» технології в дії». Витяг зі статті, який є предметом спору, має такий зміст: «ПРАВДІ відомо, що практично виборчою кампанією О.П. Носенка керують ляльководи. Останні використовують «сірі», давно перевірені в Україні технології. Ціна питання – поставити літню людину, в нашому випадку О.П. Носенка, без досвіду, без практики управлінської діяльності, повністю підконтрольну ляльководам, щоб потім фактично розпоряджатися народним добром – землею.

Перша «сіра» технологія. Для того, щоб заплутати виборця, створюють кандидатів-фантомів. У Носенка їх близько 10-ти... будуть «розмивати» голоси, щоб Носенко мав нагоду отримати хоч а б мінімальну перевагу на виборах. Також кандидати-фантоми можуть зняти свою кандидатуру на користь Носенка. Таким чином ляльковод кандидата має більше шансів просунути свою ляльку...

Друга «сіра» технологія. Дати псевдо зайнятість якомога більшої кількості людей. Це є своєрідний непрямої фінансовий вплив на виборця. Всі заняті. Всі задоволені. Всі отримують фінансове заохочення за роботу на виборах. Наприклад, як представники фантомів кандидатів.

Третя «сіра» технологія. Не говорити про кандидатів у ЗМІ та не друкувати передвиборчі програми, щоб потім ніхто з виборців не зміг апелювати до майбутнього голови, що він не зробить з того, що обіцяв... Також кандидати замовчують про свій виборчий фонд, який має бути в кожного». (а.с.6,11).

Автором указаної статті є відповідач Береговий Ю.О., який також виступає засновником та редактором газети «Пирятинська правда», у якій було опубліковану вищевказану статтю.

Позивач Носенко О.П. вважає, що у даній статті міститься фактичне твердження, у

Пирятинський районний суд
Полтавської області

*1621*2026631*1*1*

якому автором акцентовано увагу на спробах позивача обманним способом зайняти посаду сільського голови та порушення ним законодавства, що є недостовірною та негативною інформацією, яка ганьбить його честь та гідність, та яку необхідно спростувати.

Відповідно до ст. 32 Конституції України, фізична чи юридична особа має право на захист своїх честі, гідності та ділової репутації.

Згідно ст. 34 Конституції України кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Разом з тим, відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Праву на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань відповідає обов'язок не поширювати про особу недостовірну інформацію та таку, що ганьбить її гідність, честь чи ділову репутацію.

У зв'язку з цим статтею 32 Конституції України передбачено судовий захист права спростовувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї. Ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією. У пункті 1 ст. 10 Конвенції про захист прав людини та основних свобод зазначено: «Кожен має право на свободу вираження своїх поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання з боку державних органів і незалежно від державних кордонів».

Беручи до уваги зазначені конституційні положення, суди при вирішенні справ про захист гідності, честі та ділової репутації повинні забезпечувати баланс між конституційним правом на свободу думки і слова, правом на вільне вираження своїх поглядів та переконань, з одного боку, та правом на повагу до людської гідності, конституційними гарантіями невтручання в особисте і сімейне життя, судовим захистом права на спростування недостовірної інформації про особу, з іншого боку.

Відповідно п. 6 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 27 лютого 2009 року «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної чи юридичної особи» позови про захист гідності, честі чи ділової репутації вправі пред'явити фізична особа у разі поширення про неї недостовірної інформації, яка порушує її особисті немайнові права, а також інші заінтересовані особи (зокрема, члени її сім'ї, родичі), якщо така інформація прямо чи опосередковано порушує їхні особисті немайнові права. Роз'ясненнями п. 18 указаної Постанови вказано, що позивач повинен довести факт поширення інформації відповідачем, а також те, що внаслідок цього було порушено його особисті немайнові права.

Згідно з усталеною практикою Європейського суду з прав людини свобода вираження поглядів є однією з важливих підвалин демократичного суспільства та однією з головних передумов його розвитку та самореалізації кожної особи. Такі є вимоги плюралізму, толерантності та лібералізму. Європейський суд з прав людини неодноразово наголошував у своїх рішеннях (справа «Хендісайд проти Сполученого Королівства», справа «Торгейр Торгейрсон проти Ісландії»), що преса має право і повинна поширювати інформацію, яка становить суспільний інтерес, для того, щоб громадськість мала повне уявлення про спектр думок, ідей, позицій на політичному або громадському обрії. При цьому підкреслюється, що висловлювання окремих осіб і навіть чутки можуть використовуватися як належне джерело інформації. Крім того, особа, що висловила свої погляди, а не факти, не повинна доводити їх правдивість - це є порушенням ст. 10 Конвенції. Саме таку точку зору висловив Європейській Суд у рішенні «Торгейрсон проти Ісландії» (1992 рік). Відповідно до рішення Європейського суду з прав людини від 10 серпня 2006 року у справі «Ляшко проти України», судом зроблено висновок про те, що свобода преси надає громадськості один з найкращих засобів з'ясування та формування громадської думки щодо ідей та позицій політичних лідерів. Свобода політичних дискусій становить ядро поняття демократичного суспільства у розумінні Конвенції. Межі допустимої критики щодо політиків, відповідно, є ширшими, аніж такі стосовно приватної особи. На відміну від приватних осіб, політик неодмінно та свідомо для

Полтавський районний суд
Полтавської області

*1621*2026631*1*1*

нього самого стає відкритим для прискіпливої уваги до кожного його слова та вчинку як з боку журналістів, так і з боку громадськості загалом, і тому він повинен демонструвати більший ступінь терпимості щодо них.

Свобода вираження поглядів може підлягати обмеженням, викладеним у частині 3 статті 34 Конституції України та у пункті 2 статті 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, проте вони мають чітко тлумачитися, а необхідність будь-яких обмежень має бути переконливо доведена.

Європейський суд з прав людини у своїх численних рішеннях встановлює, що перевірка щодо "необхідності в демократичному суспільстві" вимагає від національних органів визначитися, чи було оскаржуване «втручання» обумовлене «нагальною суспільною потребою», чи було воно пропорційне переслідуваній меті і чи є підстави, наведені національними органами для виправдання втручання, відповідними і достатніми.

Визначаючи, чи існує така "необхідність" і які заходи слід застосувати, щоб її задовольнити, національні органи мають певну свободу розсуду.

Проте ця свобода розсуду не є необмеженою і супроводжується європейським наглядом з боку Європейського суду з прав людини, завданням якого є винесення остаточної ухвали про сумісність чи несумісність обмеження зі свободою вираження поглядів, захищеною статтею 10 Конвенції (рішення у справах "Бладет Тромсо" та Стенсаас проти Норвегії" [GC], № 21980/93, п. 58, ECHR 1999-III, та "Нільсен і Йонсен проти Норвегії" [GC], № 23118/93, п. 43, ECHR 1999-VIII).

Також, згідно Постанови ПВСУ №1 постанови Пленуму Верховного Суду України N 1 від 27 лютого 2009 року "Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи" при поширенні недостовірної інформації стосовно приватного життя публічних осіб вирішення справ про захист їх гідності, честі чи ділової репутації має свої особливості. Суди повинні враховувати положення Декларації про свободу політичних дебатів у засобах масової інформації, схваленої 12 лютого 2004 року на 872-му засіданні Комітету Міністрів Ради Європи, а також рекомендації, що містяться у Резолюції 1165 (1998) Парламентської Асамблеї Ради Європи про право на недоторканість приватного життя. Зокрема, у названій Резолюції зазначається, що публічними фігурами є особи, які обіймають державні посади і (або) користуються державними ресурсами, а також усі ті, хто відіграє певну роль у суспільному житті (у галузі політики, економіки, мистецтва, соціальної сфері, спорті чи в будь-якій іншій галузі). У Декларації вказується, що оскільки політичні діячі та посадові особи, які обіймають публічні посади або здійснюють публічну владу на місцевому, регіональному, національному чи міжнародному рівнях, вирішили апелювати до довіри громадськості та погодилися "виставити" себе на публічне політичне обговорювання, то вони підлягають ретельному громадському контролю і потенційно можуть зазнати гострої та сильної громадської критики у засобах масової інформації з приводу того, як вони виконували або виконують свої функції. При цьому зазначені діячі та особи не повинні мати більшого захисту своєї репутації та інших прав порівняно з іншими особами. У зв'язку з цим, межа допустимої критики щодо політичного діяча чи іншої публічної особи є значно ширшою, ніж окремої пересічної особи. Публічні особи неминуче відкриваються для прискіпливого висвітлення їх слів та вчинків і повинні це усвідомлювати.

Спірна стаття становила суспільний інтерес для мешканців Пирятинського району, оскільки вийшла в період виборчої компанії на посаду Сасинівського сільського голови, у якій приймав участь Носенко О.П., який висунув свою кандидатуру на посаду сільського голови. Тому позивач у розумінні ст. 10 Європейської конвенції з прав людини не є приватною особою, оскільки стаття була пов'язана з виборами, внаслідок чого до нього була прикута суспільна увага.

Відповідно до ст. 277 Цивільного кодексу України, особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї недостовірної інформації, має право на

можна витлумачити як такі, що містять фактичні дані, оскільки вони не містять фактичні ствердження про порушення позивачем законодавства чи моральних принципів, що порушує його право на повагу до честі і гідності, а лише надають можливість читачам проаналізувати та сприйняти зміст інформації згідно власних суб'єктивних переконань, критикуючи діяльність учасників виборів загалом.

Аналіз змісту опублікованої статті говорить про те, що вона направлена не на приниження честі, гідності чи ділової репутації позивача, а на доведення до широкого кола людей оцінки участі його у виборчому процесі та позиції відповідача стосовно цієї діяльності.

Зазначені оціночні судження, думки та переконання не є предметом судового захисту, оскільки, будучи вираженням суб'єктивної думки й поглядів відповідача, не можуть бути перевірені на предмет відповідності їх дійсності.

Отже позивачем не доведено, що викладена у статті відповідача інформація є негативною, такою, що порушує його право на повагу до честі і гідності та ділової репутації. Оспорювана інформація є думкою автора, припущенням, а підстав вважати, що вказана інформація містить фактичні дані, у суду немає.

Отже, на підставі викладеного, суд вважає, що підстав для задоволення вимог позивача про захист честі, гідності та ділової репутації шляхом спростування недостовірної інформації, не вбачається, тому в задоволенні позову слід відмовити.

Оскільки за наслідками розгляду справи, наявність порушених немайнових прав позивача не встановлено, суд вважає за необхідне відмовити також у задоволенні вимог позивача про відшкодування моральної шкоди за відсутності передбачених законом підстав.

Керуючись ст.ст. 6,10,11, 60, 212, 215 ЦПК України, на підставі ст. 277 ЦК України та Закону України «Про інформацію», суд,

в и р і ш и в:

В задоволенні позову Носенка Олексія Павловича до Берегового Юрія Олександровича про визнання недостовірною інформації, зобов'язанні її спростування та про стягнення моральної шкоди – відмовити.

Рішення суду може бути оскаржене до апеляційного суду Полтавської області через Пирятинський районний суд шляхом подання апеляційної скарги протягом 10 днів з дня його проголошення.

Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом десяти днів з дня отримання копії цього рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набуває законної сили після розгляду справи.

Головуючий -

підпис

О.О. Світко

*Суддя
рішення
секретар*

Світко

*не (не)брало законної сили
с/з *Кеф. Т.В. Костенко**

О.О. Світко

Повний текст рішення виготовлений 13.04.2017.

